

A Civil Mozgalom követelése

Kedves nemzettársaim!

Mindenekelőtt megköszöném mindenkinek, hogy eljött a tiltakozó megmozdulásra, és köszönet mindazoknak, akik nem lehetnek jelen, de támogatásukról biztosítottak bennünket, mert fontosnak tartják a probléma mielőbbi, békés megoldását, emberi jogaink gyakorlati megvalósulását.

A Civil Mozgalom két civil szervezet, a Délvidéki Magyarok Ifjúsági Szervezete és az Összefogás a Fennmaradásért szövetségeként jött létre. Elsődleges feladatunknak a szó valódi értelmében vett civil szféra megteremtését tartjuk, de síkraszállunk azért, hogy emberi jogaink a gyakorlatban is a lehető legteljesebben megvalósuljanak, hogy kisebbségi jogaink érvényesüljenek, a magyarelles atrocitások megszűnjenek, ezenkívül fontosnak tartjuk a magyar egyetem létrehozását, valamint közösségünk kulturális és gazdasági felemelkedését.

A tiltakozó megmozdulást azért kezdeményeztük, mert a nemzeti alapon elkövetett támadások esetén, a rendőrség és az igazságszolgáltatás nem végzi hatékonyan munkáját, ebből kifolyólag, sokak egybehangzó véleménye szerint is, ezek az intézmények állami szinten legitimizálják az erőszakot.

Egy ilyen eset történt tavaly, itt Szabadkán, a gólyabuli alkalmával, amikor megtapasztaltuk, hogy a rendőrség nem akarja meggátolni az erőszakot és elfogni a támadókat...A történet úgy kezdődött, hogy 11 óra körül befelé igyekeztünk barátommal a sportcsarnokba, amikor a bejáratnál balra levő parkolónál szerb nyelven hangoskodó fiatalok egy csoportjára lettünk figyelmesek. Egy pillanatra megilletődtünk, de nem tulajdonítottunk különösebb jelentőséget a hangoskodásnak, így továbbmentünk. Amikor a parkolóban álló rendőrkocsi mellett haladtunk el, nagy kiabálásra és ütések zajára figyeltünk fel, ebben a pillanatban már az autóban ügyeleteskedő rendőrök is elhagyták a kocsit és az esemény színhelye felé igyekeztek, ami tőlünk

mintegy 15 méterre lehetett. Erre mi is visszafordultunk, mert nyilvánvaló volt, hogy a hangoskodó fiatalok megtámadtak valakit. Mint nemsokára kiderült, két magyar fiút minden ok nélkül kirángattak autójukból (egyiküket még az autóban fejberúgták), majd ütlegelni kezdték őket. Világosan láttuk, hogy a rendőrök jelenléte mellett is kaptak több ütést a magyar fiatalok (a tavalyelőtti gólyabulin is valami hasonló történt). Amikor végre abbahagyták a verést, néhány rendőr tovább csitítgatta a még mindig hangoskodó fiatalokat, másik két rendőr pedig a két magyar fiatalot kezdte igazoltatni, nem törődve azzal, hogy egyikük orra és szája erősen vérzett, és az adatok felvétele helyett talán előbb elsősegélyt kellett volna hívni. Itt léptünk mi közbe, tiltakozván a rendőri intézkedés hiányosságai ellen, elsősorban az ellen, hogy a jelenlétük mellett is kaptak ütések a magyar fiatalok, másodsorban pedig, hogy a szerb nemzetiségű fiatalokat nem igazoltatták, csupán eltessékelték a helyszínről. A rendőrök előzőleg próbálták figyelmen kívül hagyni tiltakozásunkat, de amikor látták, hogy komolyan gondoljuk mondanivalónkat, elkezdtek szabadkozni, hogy az elkövetők már szerepelnek a nyilvántartásukban és hogy be fogják őket idézni másnap. Arra meg, hogy a jelenlétük mellett megütötték a magyar fiút, azt felelték, hogy azzal ne foglalkozunk, lényeg az, hogy meggátolták a további fizikai bántalmazást. Tapasztalatainkból kifolyólag, feljegyeztük az egyik rendőr nevét és igazolási számát, később pedig a parancsnokuk tudomására adtuk, hogy a nyilvánosság előtt is beszámolunk az incidensről. Az incidens híre természetesen azután megjelent a médiában, viszont a rendőrség nem adott ki semmilyen közleményt, így nyilván a tetteseket sem kerítette elő, eljárást nem indított, ítélet nem született az ügyben. Az elkövetők pedig lehet azóta is szabadon garázdálkodnak Szabadka utcáin. Ez csak egy tipikus példa arra, hogy a rendőrség hozzáállásával igazán komoly gondok vannak, amelyeket minél előbb orvosolni kell. Hogy nyomatékosítsuk elégedetlenségünket az állami szervek munkájával szemben, megfogalmaztuk követelése

seinket, amelyeket az illetékes minisztériumoknak és Vojislav Koštunica kormányfőnek is eljuttatunk.

Követeléseink pedig így hangzanak: - Követeljük a rendőrségtől, hogy azokban az esetekben (ilyen az esetek többsége!), ahol nemzeti indíttatású a támadás, azt úgy is kezelje, és ne bagatellizálja el az ügyet.

- Követeljük, hogy minden etnikai alapon történt támadás esetén, a rendőrség a lehető legrövidebb időn belül intézkedjen, és kerítse kézre az elkövetőket.

- Követeljük a rendőrségtől, hogy a korrekt és szigorú vizsgálat lefolytatása után, az esetet adja át az igazságszolgáltatásnak.

- A rendőrség összetételénél figyelembe venni az adott település etnikai arányait, követeljük a paritás elvének érvényesítését (multietnikus rendőrséget).

- Követeljük az igazságszolgáltatástól, hogy a magyarelles támadások elkövetőit például büntesse meg.

- Követeljük a számarányának megfelelő parlamenti hely biztosítását a délvidéki magyar közösség számára.

- Tiltakozunk mindenféle negatív diszkrimináció ellen.

Mozgalmunk tevékenysége az atrocitások kapcsán nem merül ki ezzel a megmozdulással, hanem minden demokratikus eszközzel küzdeni fogunk azért, hogy jogegyenlőségben és jobbiztonságban élhessünk a Délvidéken.

Elsősorban igyekszünk minél teljesebb dokumentációt készíteni a magyarság ellen elkövetett atrocitásokról, ezeket a dokumentumokat el fogjuk juttatni nemzetközi fórumokhoz, valamint ezzel párhuzamosan kérjük nemzetközi megfigyelők állandó jelenlétét ebben a térségben, néhány súlyos esetet pedig, ha kell, nemzetközi jogászok képviselével Strasbourggig viszünk.

